

Rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 22.11.1960, sp. zn. 9 Co 459/60, ECLI:CZ:KSOS:1960:9.CO.459.1960.1

Číslo: 24/1961

Právní věta: Ustanovení bytového zákona se nevztahují na domovy důchodců, tedy na budovy ústavů sociální péče. Bydlení v domově důchodců je upraveno směrnicemi SÚSZ ze dne 4. července 1955 pro organizaci, řízení a správu domovů důchodců. K ukončení zaopatření v domově důchodců se nevyžaduje opatření samostatného nájemního bytu, nýbrž stačí dostatečné zajištění ubytování, jímž je rozumět i umístění v jiném domově důchodců.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 22.11.1960

Spisová značka: 9 Co 459/60

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Byt, Hospodaření s byty

Předpisy: 142/1950 Sb. § 556

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

24/1961 sb. rozh.

Ustanovení bytového zákona se nevztahují na domovy důchodců, tedy na budovy ústavů sociální péče. Bydlení v domově důchodců je upraveno směrnicemi SÚSZ ze dne 4. července 1955 pro organizaci, řízení a správu domovů důchodců. K ukončení zaopatření v domově důchodců se nevyžaduje opatření samostatného nájemního bytu, nýbrž stačí dostatečné zajištění ubytování, jímž je rozumět i umístění v jiném domově důchodců.

(Rozhodnutí krajského soudu v Ostravě ze dne 22. listopadu 1960, 9 Co 459/60.)

Okresní soud v Ostravě povolil vymáhajícímu věřiteli podle rozsudku lidového soudu v Ostravě, jímž bylo vyhověno žalobě o vyklizení bytu, exekuci vyklizením bytu obývaného povinným v domově důchodců v Ostravě a současně nařídil též výkon exekuce.

Krajský soud v Ostravě rozhodnutí soudu první stolice potvrdil.

Odůvodnění:

Povolení exekuce opírá se o rozsudek, který je pravomocný a vykonatelný a tvoří proto exekuční titul, na podkladě kterého první soud právem a v souladu s předpisy o povolování exekuce exekuci povolil.

V daném případě nejde o byt, který byl užíván na podkladě nájemního práva a proto nepřicházejí v úvahu ustanovení občanského soudního řádu o chráněných nájmech, tedy zejména ani ustanovení § 384 o. s. ř.

Ve směru nařízení výkonu exekuce ustanovuje § 556 o. s. ř., že soud vykoná exekuci vyklizením bytu, jen prokáže-li vymáhající věřitel potvrzením výkonného orgánu místního národního výboru, že pro povinnou stranu je právoplatně zajištěn náhradní byt, a že jestliže by podle předpisů o hospodaření s byty mohl výkonný orgán místního národního výboru poskytnout náhradní ubytování, že stačí prokáže-li vymáhající věřitel potvrzením výkonného orgánu místního národního výboru, že náhradní ubytování je zajištěno; není-li výkonný orgán místního národního výboru povinen přidělit byt ani poskytnout náhradní ubytování, není ani pro výkon exekuce podle exekučního titulu zapotřebí průkazu o zajištění náhradního bytu nebo poskytnutí náhradního ubytování. V daném případě vymáhající věřitel nepředložil potvrzení místního národního výboru, nýbrž potvrzení církevního referátu odboru školství a kultury rady KNV v Ostravě, jímž se konstatuje, že povinnému je zajištěn náhradní byt v charitním domově pro duchovní v Senohrabech. Tato okolnost však není nikterak na překážku pro nařízení

výkonu exekuce. Ustanovení § 556 o. s. ř. platí, jen pokud pro určité případy vyklizení bytu nepřicházejí v úvahu ustanovení speciální. Podle § 85 č. 3 zák. o hospodaření s byty nevztahuje se tento zákon vůbec na budovy ústavů sociální péče, mezi které patří ovšem též domov důchodců. Ohledně bydlení v domově důchodců platí speciální předpisy, které jsou dány směrnicemi Státního úřadu sociálního zabezpečení ze dne 4. 7. 1955 č. j. II/2-8354-23.6.55 pro organizaci, řízení a správu domovů důchodců (organizační a provozní řád), uveřejněnými pod poř. číslem 99 sbírky instrukcí pro výkonné orgány národních výborů, ročník 1955, částka 12. Podle článku 11 rozhoduje o zániku zaopatření v domově příslušný odbor národního výboru, přičemž rozhodnutí o zániku zaopatření v domově lze vydat jen po zjištění, že i nadále bude o obyvatele řádně postaráno. Toto ustanovení se vztahuje i na povinného, poněvadž tento se zřetelem na přednesy obou účastníků je obyvatelem zmíněného domova důchodců při nejmenším alespoň faktickým. Citovaného ustanovení plyne, že k ukončení zaopatření a k opatření, aby obyvatel domova důchodců opustil dosavadní umístění stačí, že o obyvatele bude nadále řádně postaráno. Nevyžaduje se tedy, aby pro něj byl dán k dispozici nějaký samostatný nájemní byt, nýbrž stačí dostatečné zajištění ubytování, jímž je rozumět i umístění v jiném domově důchodců. V takovém případě jde v podstatě o zajištění rovnocenné; ostatně článkem 9 cit. organizačního a provozního řádu je takové přemístění obyvatele domova výslovně připuštěno.